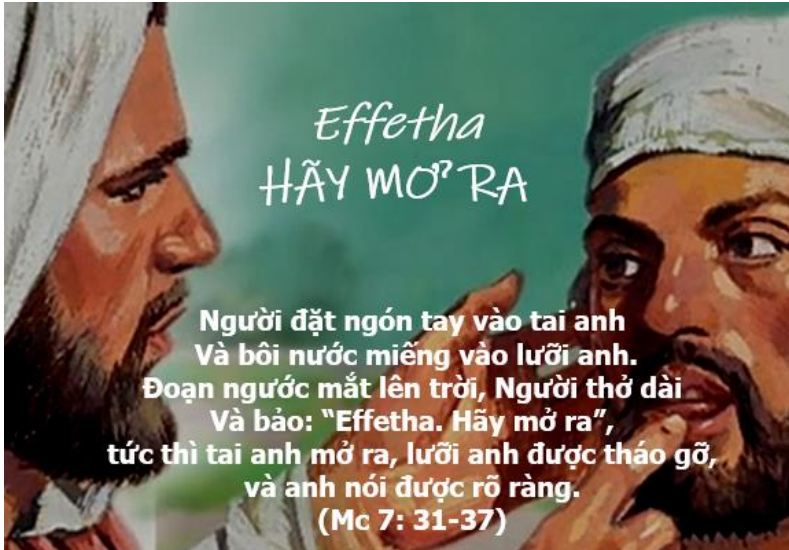

HÃY MỞ RA

* Cổ tích nước ngoài (của Đức do anh em nhà Grimm, Jacob) kể rằng, một đêm kia, có người khách nhờ độ đường, thấy căn nhà cao rộng, bèn gõ cửa xin vào ngủ tạm. Chủ nhà ngó qua cửa sổ thấy khách ăn mặc lôi thôi, coi bộ nghèo khó, bèn lắc đầu nói: "Nhà tôi chật đầy lương thực, không còn chỗ." Rồi hăn đóng cửa sổ. Khách đành quay sang nhà tôi tàn đối diện. Vừa nghe tiếng gõ, chủ nhà kéo then cửa, nói: "Trời tối thế này làm sao đi tiếp được, thôi mời ông vào, cứ tự nhiên coi như ở nhà mình. Hai vợ chồng nghèo bảo nhau, người đi vắt sữa dê, người đi nấu khoai tây. Thức ăn dọn lên bàn, chủ khách ăn rất ngon miệng. Ăn xong, vợ chồng lại bảo nhau nhường giường cho khách, rồi trải rơm nằm tạm qua đêm. Hôm sau, chủ nhà dậy sớm nấu cho khách một bữa ăn sáng ngon miệng. Ăn xong, khách rời nhà, nhưng vừa ra tới cửa thì khách quay lại nói: "Ông bà thật tốt bụng, ông bà có được ba điều ước, tôi sẽ giúp ông bà thực hiện ba điều ước ấy. Chủ nhà nói: "Tôi chỉ mong suốt đời được thanh thản hàng ngày đủ ăn, mạnh khỏe, còn điều ước thứ ba thì chưa biết là việc gì. Khách nói:

- Ông bà có muốn một căn nhà mới thay cho túp lều này không?

Chủ nhà đáp:

- Thế thì còn gì bằng!

Sáng hôm sau, người nhà giàu kia thức dậy nhìn qua cửa sổ thì thấy căn nhà đối diện không còn là túp lều, mà là một căn nhà mới khang trang lợp ngói đỏ, bèn bảo vợ chạy sang hỏi nhà nghèo sao lại được như vậy. Người chồng nhà nghèo kể: "Tôi qua có một khách nhờ độ đường tới xin ngủ qua đêm, lúc chia tay sáng nay, người khách ấy cho chúng tôi ba điều ước: sống thanh thản, hàng ngày đủ ăn và luôn luôn mạnh khỏe. Rồi còn cho chúng tôi căn nhà mới khang trang này thay cho túp lều cũ".

Nghe vậy, anh nhà giàu vội vã lên ngựa, đuổi kịp được người khách lạ, dịu dàng nói rằng "tôi qua khi tìm được chìa khóa để mở cửa, thì không thấy ông đâu nữa, vậy xin mời ông khi quay trở lại xin ông đến ngủ ở nhà tôi". Anh nhà giàu hỏi liệu mình có được ba điều ước như người hàng xóm không. Người khách lạ nói chắc chắn là được, nhưng *tốt nhất là đừng có ước một cái gì cả*. Anh bèn phi ngựa về nhà. Trên lưng ngựa, anh mãi suy nghĩ vì ước đủ thứ, nên nói lỏng dây cương. Con ngựa thỉnh thoảng nhay chồm chồm, không ghìm được, lập tức ngựa lăn ra đất và chết thẳng cẳng. Cuối

cùng anh chẳng được gì ngoài bức tức, mệt nhọc, ngựa chết. Người nghèo kia sống trong sung túc, an bình tới khi khuất núi. Chuyện kể: chính Chúa là người khách lạ nhờ độ đường đêm hôm ấy.

Rõ là “nhà giàu nói một hay mười, nhà khó nói chẳng được lời nào khôn” cũng như người xưa đã nói: “Bần cư trung thị vô nhân vấn, phú tại sơn lâm hữu khách tầm”. Đó là **não trạng kỳ thị “tham phú phụ bần”** thấy người giàu có thì **xun xoe trọng vọng, gặp người nghèo khó thì quay ngoắt bỏ đi**. Đúng như thư thánh Giacôbê khuyên nhủ các tín hữu:

“Anh em đừng thiên vị. Giả sử trong lúc anh em hội họp, có người đi vào, tay đeo nhẫn vàng, mình mặc áo sang trọng; lại cũng có người nghèo khó đi vào, áo xống dơ bẩn, nếu anh em chăm chú nhìn người mặc áo rực rỡ mà nói: “Xin mời ông ngồi chỗ danh dự này”. Còn với người nghèo khó thì anh em lại nói rằng: “Còn anh, anh đứng đó”, hoặc: “Anh hãy ngồi dưới bệ chân tôi”. **Đó không phải là anh em xét xử thiên vị ở giữa anh em và trở nên những quan xét đầy tà tâm đó sao?** Anh em thân mến, xin hãy nghe: Không phải **Thiên Chúa chọn người nghèo trước mắt thế gian, để nhờ đức tin, họ trở nên giàu có và được hưởng nước Người đã hứa cho những kẻ yêu mến Người đó sao?**” (bài đọc II: (Gc 2, 1-5).

Cho nên bước vào thánh lễ, cộng đoàn đáp ca thánh vịnh:

[2] *Con ca ngợi Chúa suốt đời,
Con nguyện thờ kính Chúa Trời không ngơi.*

Bao lâu còn sống trên đời,
Con còn đàn hát mừng Ngài liên miên.

[7] *Những ai oan ức khốn cùng,
Người luôn xét xử công bằng, giải oan.
Những ai đói khát lăm than,
Người ban lương-thực đủ ăn hằng ngày,
Cứu người thoát cảnh tù đầy
Không còn phải sống những ngày lao-lung.*

[8] *Cho người mù mắt được trông,
Với người ngã quỵ, Người nâng dậy liền.
Chúa yêu thương kẻ nhân hiền,*

[9] *Với khách ngoại kiều, Chúa vẫn phù-trì,
Thương người quả phụ cô nhi,
Mưu-đồ kẻ ác, Người thì phá tan.*

[10] *Vương quyền Chúa mãi trường tồn,
Này Si-on, hỡi Si-on!
Người hằng hiển trị miên man muôn đời.
(Tv 145, 7. 8-9a. 9bc-10)*

Lời Thánh Vịnh ngợi khen *cảm tạ Chúa nhân từ đoái thương người bất hạnh, và giải phóng họ thoát khỏi mọi thứ tù hãm ràng buộc* ngõ hầu biết *lắng nghe và tuyên xưng lời Chúa, thực hiện đúng chứng nhân của Người*.

I- CHÚA NHÂN TỪ XÓT THƯƠNG NGƯỜI BẤT HẠNH

* Trong bài đọc I, ngôn sứ Isaya tuyên sấm lòng Chúa nhân từ bao la vô hạn. Người trấn an Những tâm hồn xao xuyến. Người loan báo ngày báo phục, sẽ giải cứu họ khỏi vòng u tối: *"Tai người điếc sẽ mở ra và người câm sẽ nói được"*.

[3] Hãy làm cho mạnh những bàn tay đã rời rã!
Hãy làm cho vững những gối mỏi đã chồn chân!

[4] Hãy nói với những kẻ nhát gan:
“Đừng sợ! Hãy can đảm lên!
Thiên Chúa của anh em đây rồi!
Sắp tới ngày Người báo phục,
Ngày Thiên Chúa trừng phạt, thưởng công,
Chính Người sẽ đến cứu anh em khỏi vòng u tối.”

[5] Bây giờ, mắt người mù mở ra, nhìn thấy,
Tai người điếc sẽ vểnh lên nghe mồn mọt.

[6] Bây giờ, kẻ què sẽ nhảy nhót như nai,
Miệng lưỡi người câm sẽ há rộng quai reo hò.
Vì có nước vọt lên trong sa mạc cằn khô nóng rát,
Sẽ thấy khe suối tuôn ra giữa vùng đất hoang vu.

[7] Miền nóng bỏng biến thành ao hồ,
Đất khô cằn có mạch nước trào ra.
Chó sói trong hang rừng già,
Ở cùng lau sậy, cỏ gà mọc lan.
(Bài Đọc I: Is 35,3-7).

[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

* Quả thực, Tin Mừng hôm nay xác quyết Lời Chúa đã hứa:

“Khi ấy, Chúa Giêsu từ địa hạt Tyrô, qua Sidon, đến gần biển Galilêa giữa miền thập tỉnh. Người ta đem một kẻ câm điếc đến cùng Người và xin Người đặt tay trên kẻ ấy. Người đem anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào tai anh và **bôi nước miếng vào lưỡi anh ta. Đoạn ngược mặt lên trời, Người thở dài và bảo: “Effetha!”** (nghĩa là “Hãy mở ra!”), tức thì tai anh ta mở ra, và lưỡi anh ta được tháo gỡ, và anh nói được rõ ràng. Chúa Giêsu liền cấm họ đừng nói điều đó với ai. Nhưng Người càng cấm, thì họ càng loan truyền mạnh hơn. Họ đầy lòng thán phục mà rằng: Người làm mọi sự tốt đẹp, Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được!” (Mc 7, 31-37)

II- CHÚA DÙNG QUYỀN NĂNG THIÊN CHÚA CHA GIẢI CỨU NGƯỜI BẤT HẠNH

* **Chúa dùng cách thức của dân gian, lấy nước miếng mình làm y dược.**

Đi ngang qua Bết-xai-đa, Đức Giê-su nhìn thấy một người mù từ thuở mới sinh. Các môn đệ hỏi Người: “Thưa Thầy, ai đã phạm tội khiến người này sinh ra đã bị mù, anh ta hay cha mẹ anh ta?” Đức Giê-su trả lời: “Không phải anh ta, cũng chẳng phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. **Nhưng sở dĩ như thế là để thiên hạ nhìn thấy công trình của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh.** Chúng ta phải thực hiện công trình của Đấng đã sai Thầy, khi trời còn sáng; đêm đến, không ai có thể làm việc được. Bao lâu Thầy còn ở thế gian, Thầy là ánh sáng thế gian.” Nói xong, **Đức Giê-su nhổ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn và xức vào mắt người mù,** rồi bảo anh ta: “Anh hãy đến hồ Si-lô-ác mà rửa” Anh ta đến rửa ở hồ, và khi về thì nhìn thấy được. (Ga 9: 1-7).

* Nhưng khác với thế gian thường tình, Chúa Giêsu cầu cùng Thiên Chúa Cha trước khi làm phép lạ. Cũng như trước khi làm phép lạ hóa bánh và cá Chúa Giêsu ngược mắt lên trời cầu nguyện. Người làm phép lạ do quyền năng Lời Chúa. "Người truyền cho dân chúng ngồi xuống cỏ. Người cầm lấy năm cái bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra, trao cho môn đệ. Và môn đệ trao cho dân chúng. (Mt 14, 19)

II- CHÚA GIẢI PHÓNG DÂN NGƯỜI KHỎI MỌI THỨ TÙ HÃM RÀNG BUỘC

"Effata – Hãy mở ra!". Nghe như lệnh khẩn cấp truyền mở cửa tù ngục, lệnh truyền giải phóng

*** Chúa giải phóng con người ra khỏi mọi thứ tù hãm**

Chúa mở tai người điếc, gỡ lưỡi người câm. Điếc, câm là những thứ tù hãm thể lý. Nhưng về mặt tâm linh, thì còn biết bao thứ điếc câm. Nếu điếc câm thể lý là những rào cản bóp lối thông thương với thế giới bên ngoài, thì điếc câm tâm linh chặn lối đến cùng Chúa. Cao ngạo, thành kiến, dục vọng, tham lam, hận thù, đố kỵ, nghi ngờ, ích kỷ, bất công, dâm ô, gian dối, v.v... *Đó là những thứ tù hãm do quyền lực của tà thần và đam mê của xác thịt ràng buộc che mắt không cho ta thấy Chúa.*

*** Chúa dạy ta phải mở tai ra mà nghe, mở miệng ra để đồng dạng đối thoại.**

Chúa đã từng khiển trách: "Các ngươi có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe." (Mc 8:18)

*** Làm chủ cái lưỡi của mình để cho lời nói được ngọt ngào, sao cho lời nói đạt dào yêu thương.**

Ngụ ngôn Esope là bài học uốn lưỡi, bởi "một lời nói, một gói tội", bởi "cái lưỡi vốn không xương nên nhiều đường lắt léo". Thư thánh Giacôbê nhắc nhở lời Chúa dạy: "Chúng ta thường hay vấp ngã. Ai không vấp ngã về lời nói, ấy là người hoàn hảo... Cái lưỡi là một bộ phận nhỏ bé của thân thể, lại huênh hoang làm những chuyện to lớn. Cứ xem tia lửa nhỏ bé dường nào, mà làm bốc cháy đám rừng to lớn biết bao! Cái lưỡi cũng là một ngọn lửa, là cả một thế giới của sự ác. Cái lưỡi làm cho toàn thân bị ô nhiễm, đốt cháy bánh xe cuộc đời, vì chính nó bị lửa hỏa ngục đốt cháy. Mọi loài thú vật và chim chóc, loài bò sát và cá biển, thì loài người đều đã chế ngự được. Nhưng cái lưỡi thì không ai chế ngự được, vì nó chứa đầy nọc độc giết người. Ta dùng lưỡi mà chúc tụng Chúa là Cha chúng ta, ta cũng dùng lưỡi mà nguyền rủa những con người đã được làm ra theo hình ảnh Thiên Chúa. Từ cùng một cái miệng, phát xuất lời chúc tụng và lời nguyền rủa. Thưa anh em, như vậy thì không được. (Gc, 3:2; 3: 5- 10).

Nếu vững lòng tin cậy, thì Chúa sẽ giúp ta biết lựa lời nói năng thể hiện được thánh ý Người:

"CHÚA là Thiên Chúa của tôi,
Người cho tôi biết lựa lời nói năng,
Thấy người kiệt sức đỡ nâng,
Như người môn đệ Chúa hằng thương tôi.
Mỗi sáng Người đánh thức tôi,
Để tôi chú ý lắng tai nghe Người,
Như môn đệ biết vâng lời,
Nghe Người dạy dỗ ban lời khuyên răn."

(Is 50: 4)

::: Cong Giao Viet Nam :::

* **Làm chủ cái lưỡi để sao cho lời nói của mình là lời của con tim.**

Lời của con tim không khép kín cửa lòng, nhưng mở rộng để chia sẻ hiệp thông, để lời mình chạm được trái tim của tha nhân. Một ông bố kia có con học nội trú, hay khóc lóc nhớ nhà. Ông gửi thư thăm con, bao giờ đầu thư cũng nặng lời "mày không chịu học, tao sẽ cho về đi làm thẳng mỏ", xỉ vả một hồi thì bỗng đến cuối thư ông hạ giọng "con ơi, thầy chẳng ở đời với con mãi, mai này thầy chết đi thầy chỉ mong con đủ sức chống chọi với đời", cậu con buông lá thư nước mắt dàn dụa, vì *con tim cậu xúc động* bởi những lời của *một nghiêm phụ* nhưng *chất chứa tình thương*.

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa

Xin con trở thành chứng nhân đích thực của Chúa. Xin cho con biết làm dấu thánh giá cho nên, mỗi khi làm dấu thánh giá trên trán, trên môi, trên ngực, con biết mở trí khôn, miệng lưỡi, trái tim con ra, để con nói được lời yêu thương của Chúa.

Xin Ngài hãy mở môi con,
Để con dâng Chúa sắt son tâm tình.
Con tung-hô Chúa hiển vinh,
Ngợi ca liên lý công trình Chúa ban.
Con loan truyền khắp thế gian,
Tin Mừng cứu độ, hồng ân nước Trời.
Con đi làm chứng tình Ngài,
Tình Ngài khôn tả, cao vời khoan-nhân.
Xin Ngài hãy mở môi con,
Để con đem đến bình an cho đời.,
Khổ đau, sầu muộn, chia phôi,
Con đem chia sẻ những lời ủi an.
Bất công, đàn áp, hàm oan,
Con đem công lý xoá tan hận thù.

Lạy Chúa Giêsu!

Miệng lưỡi con đây, xin Ngài hãy tới làm chủ,
Để con không còn kết tội, đổ lỗi cho cả anh em,
Để con không ưng chỉ trích và hay trách cứ,
Con sẽ không đay nghiến, nói xấu, nói gièm,
Con sẽ chẳng đặt điều, nói thêm, nói ác,
Con sẽ không moi trong mắt ai lấy một cọng rác,
Mà chẳng thấy cái xà vĩ đại trong mắt của con.
Con sẽ không để ai buồn lòng nghĩ ngợi,
Con sẽ dẹp tự ái, tự tôn để nói lời xin lỗi,
Con sẽ không gieo cay đắng, giận giỗi, oán hờn,
Con sẽ không gây chia rẽ, thù hận, nghi kỵ,
Con chẳng còn hẹp hòi vì ghen tị, ích kỷ,
Để con biết mừng khi thấy người được vui hơn.
Lạy Chúa tử nhân,
Xin Ngài làm chủ hồn con,
Con thành khí cụ bình an của Ngài.
Hồn con thánh điện toà ngài,
Ngài hằng ngự trị, tình Ngài chẳng rời.
Không gieo nước mắt bi ai,
Miệng con chỉ nói những lời yêu thương.

Bê-nê-dictô Đỗ Quang Vinh